

บทที่ 6

วิวัฒนาการเรื่องคำศัพท์และความหมาย

โครงสร้างที่สำคัญของภาษาในการสื่อความหมายคือ ระบบเสียงคำศัพท์ และ ไวยากรณ์ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับระบบของคำได้อธิบายวิวัฒนาการแล้ว ในบทที่ ๕ สำหรับบทนี้ จะได้กล่าวถึงวิวัฒนาการของคำศัพท์ (Vocabulary) และวิวัฒนาการความเปลี่ยนแปลงด้าน ความหมายของคำ ตลอดถึงอิทธิพลของภาษาต่างประเทศที่มีต่อความเปลี่ยนแปลงเรื่องคำศัพท์ และความหมายในภาษาอังกฤษ

คำศัพท์ในสมัย Old English

ในปัจจุบันคำศัพท์ของภาษาอังกฤษที่วิวัฒนาการมาจาก OE มีประมาณ ๑๕ เปอร์เซ็นต์ เท่านั้น อีก ๘๕ เปอร์เซ็นต์ได้สูญหายไป และได้ถูกแทนที่ด้วยภาษาละตินและภาษาฝรั่งเศสเป็น ส่วนใหญ่ คำศัพท์ของ OE ที่เหลือมาจนทุกวันนี้ก็ได้แก่คำศัพท์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน และคำที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติ เช่น eat, fight, sleep, work, live, child, foot, house, land, meat เป็นต้น

คำศัพท์ OE เป็นคำศัพท์ที่วิวัฒนาการมาจากภาษาเยอรมัน เมื่อชาวเยอรมันอพยพจากตอนเหนือของเยอรมันเข้าอาศัยอยู่ในประเทศอังกฤษเมื่อ ค.ศ. ๔๔๙ คำศัพท์ในระยะนั้นมี bān (bone), ēare (ear), niht (night), cealf (calf), steorra (star), deað (death), hēafod (head) และ woruld (world) เป็นต้น

ในสมัย OE คำศัพท์ต่าง ๆ มีการใช้ prefix, suffix เป็นกรรเพิ่มพูนคำศัพท์ ให้มีใช้มากขึ้น เช่น

๑. <u>root</u>	wīse	=	wise
<u>prefix</u>	<u>un</u> wīse	=	unwise
<u>suffix</u>	wīsd <u>om</u>	=	wisdom

๒.	<u>root</u>	settan	=	to set
	<u>prefix</u>	foresettan	=	to set before
		onsettan	=	to set on
๓.	root	wynn	=	joy
	<u>suffix</u>	wynnlēas	=	joyless
๔.	<u>root</u>	grǣd	=	greed
	<u>suffix</u>	grǣdig	=	greedy

ในสมัย OE นอกจากสร้างคำศัพท์ใหม่ด้วยการใช้อุปสรรคปัจจัยแล้วยังมีการสร้างคำศัพท์ด้วยการใช้คำประสม ในลักษณะของคำนามประสม (compound noun) ด้วย เช่น

๑.	giest + hūs	giesthūs
	(guest) + (house)	(guesthouse)
๒.	morgen + steorra	morgensteorra
	(morning) + (star)	(morningstar)
๓.	stēop + cild	stēopcild
	(step) + (child)	(stepchild)
๔.	treow + wurm	trewwurm
	(tree) + (worm)	(treeworm or caterpillar = ค้าง, ด้ง)

นอกจากการสร้างคำใหม่ด้วยการเติมอุปสรรคปัจจัยหรือการประสมคำแล้ว ในสมัย OE ยังได้ยืมคำศัพท์จากภาษาอื่น ๆ มาใช้ในสมัยนี้ อีก ดังนี้

คำยืมจากภาษาละติน

ครั้งแรกเริ่มตั้งแต่พวกเยอรมันเข้ามาในอังกฤษและได้ติดต่อกับทหาร พ่อค้า และพวกโรมันที่ตั้งรกรากอยู่ในประเทศอังกฤษ คำยืมในระยะนี้ได้แก่

- OE wīn (ละติน vīnum) = wine,
 OE stræt (ละติน strāta) = street,
 OE panne (ละติน panna) = pan,
 OE wall (ละติน vallum) = wall

แต่ช่วงที่ได้รับคำยืมจากภาษาละตินมากที่สุดได้แก่ ในระยะที่คริสตศาสนาเริ่มเข้ามามีบทบาทในอังกฤษ ส่วนใหญ่ เป็นคำศัพท์ที่เกี่ยวกับศาสนาและการศึกษา เช่น

- OE apostol (ละติน apostolus) = apostle
 OE dēmon (ละติน daemōn) = devil
 OE pāpa (ละติน papa) = pope
 OE scōl (ละติน schola) = school
 OE ymen (ละติน hymnus) = hymn

คำยืมจากภาษาในกลุ่มเคลติก

พวกเคลติกเป็นพวกที่อาศัยอยู่บนเกาะอังกฤษก่อนที่พวกเยอรมันจะเข้ามาในปี ค.ศ. ๔๔๙ ดังนั้น คำศัพท์จากกลุ่มภาษาเคลติกจึงมีอิทธิพลต่อภาษาอังกฤษในยุค OE โดยเฉพาะชื่อที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ต่าง ๆ เช่น OE binn = NE bin, OE clucge = NE bell และชื่อสถานที่ต่าง ๆ เช่น Avon, thames (ชื่อแม่น้ำในอังกฤษ) เป็นต้น

คำยืมจากภาษาละตินในสมัย Middle English

อันที่จริงการที่ภาษาฝรั่งเศสมีอิทธิพลต่อภาษาอังกฤษก็นับได้ว่าเป็นอิทธิพลของภาษาละตินเช่นกัน เพราะภาษาฝรั่งเศสเองก็มีวิวัฒนาการมาจากภาษาละตินที่เป็นภาษาพูด (spoken Latin) แต่คำที่ได้รับมาจากภาษาละตินโดยตรงในสมัย ME ก็มี โดยเฉพาะเป็นคำที่ใช้ในภาษาวรรณคดี คำยืมเหล่านี้ได้แก่ adjacent, allegory, conspiracy, contempt, custody

frustrate, genius, gesture, history, include, incredible, index, individual, inferior, interrupt, legal, lunatic, mechanical, minor, moderate, necessary, nervous, picture, polite, popular, prevent, private, project, promote, quiet, reject, rational, script, scrutiny, solitary, submit, subordinate, substitute, summary, temperate, temporal และ zenith คำยืมจากภาษาละตินเหล่านี้จะเป็นคำที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย แพทย์ และวิทยาศาสตร์

ตัวอย่างคำศัพท์ภาษาละตินที่นำมาใช้ใน ME

Latin sacramentum ME sacramente (sacrament)

Latin desca ME deske (desk)

Latin nervosus ME nervous (nervous)

คำศัพท์ในสมัย Middle English

คำศัพท์ OE มากมายสูญหายไปในช่วง ME เช่นคำ OE fina (woodpecker) และ wuldor (glory) ได้หายไปในตอนต้นสมัย ME และคำศัพท์อื่น ๆ อีกหลายคำถูกแทนที่โดยภาษาในกลุ่มสแกนดิเนเวีย ซึ่งเป็นภาษาในกลุ่มเยอรมนิกเช่นเดียวกัน และโดยภาษาฝรั่งเศสโบราณ เช่น

OE æg(egg) พหูพจน์ ægru

ME ei พหูพจน์ eiren

ปลาย ME ได้รับอิทธิพลจากภาษาสแกนดิเนเวียเป็น egg พหูพจน์ eggs

OE sweostor (sister)

ME (early) suster

ปลาย ME ได้รับอิทธิพลจากภาษาสแกนดิเนเวียเป็น systir → sister

คำยืมจากภาษาฝรั่งเศสในสมัย Middle English

อิทธิพลของภาษาฝรั่งเศสที่มีต่อภาษาอังกฤษในสมัย ME ที่เห็นได้ชัดเจนที่สุดคือ คำศัพท์ ทั้ง ๆ ที่ภาษาอังกฤษและฝรั่งเศสมีความสัมพันธ์กันมานาน และภาษาอังกฤษก็มีอิทธิพลต่อภาษาฝรั่งเศสอยู่บ้าง แต่ก็เทียบกันไม่ได้กับอิทธิพลของภาษาฝรั่งเศสที่มีต่อภาษาอังกฤษ หลังชัยชนะของชาวนอร์มันในปี ค.ศ. ๑๐๖๖ เนื่องจากสมัย ME นี้ชาวอังกฤษต้องอยู่ใต้อำนาจปกครองของชาวฝรั่งเศส คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสจึงหลั่งไหลเข้าปะปนกับภาษาอังกฤษเป็นจำนวนมากมาย

อย่างไรก็ตาม อิทธิพลของภาษาฝรั่งเศสที่มีต่อภาษาอังกฤษในด้านของคำศัพท์นี้ ไม่ได้เกิดขึ้นโดยทันทีทันใด แต่ค่อย ๆ แทรกซึมเป็นเวลาหลายศตวรรษ จนกระทั่งอังกฤษและฝรั่งเศสหมดความสัมพันธ์ลง จึงได้เลิกยืมคำจากภาษาฝรั่งเศสตอนสิ้นสุด ME หลังจาก ค.ศ. ๑๔๐๐

คำยืมจากภาษาฝรั่งเศสในสมัย ME มีจำนวนประมาณ ๑๐,๐๐๐ คำ^{*1} เช่น ME parlement (parliament), ME tresor (treasure), ME duc (duke), ME serjeant (sergeant), ME juge (judge), ME tragedye (tragedy), ME surgien (surgeon), ME diner (dinner), ME religioun (religion) และคำอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับอาหาร ซึ่งมีเพิ่มเติมจาก OE ที่มีอยู่แล้ว เช่น ได้คำ beef, mutton, veal, pork จากคำ OE ที่มีอยู่เดิม คือ ox, sheep, calf

*¹ ปัจจุบันยังใช้คำยืมเหล่านี้ประมาณ ๗๐ เปอร์เซ็นต์ คือประมาณ ๗,๐๐๐ คำ

คำยืมจากภาษาฝรั่งเศสที่เกี่ยวกับการเมืองการปกครองในสมัย ME

authority, assembly, alliance, adjourn, baron, crown, constable, count, countess, court, council, duke, duchess, empire, exile, governor, homage, liberty, madame, mistress, marquis, mayor, minister, marshal, majesty, noble, nobility, office, peasant, public, parliament, prince, princess, royal, rebel, revenue, slave, servant, sovereign, scepter, squire, sir, tyrant, treaty, tax, traitor, treasure^{*1}

คำยืมที่เกี่ยวกับศาสนา

ในสมัยนี้พระที่เป็นชั้นผู้ใหญ่ และ เป็นผู้ปกครองทางศาสนาจะเป็นชาวออร์มันทั้งสิ้น คำศัพท์ที่ได้รับจากภาษาฝรั่งเศสในเรื่องที่เกี่ยวกับศาสนาได้แก่ abbay, absolution, adore, baptism, charity, confession, clergy, clerk, cardinal, convent, convert, confess, divine, damnation, hermit, immortality, mystery, miracle, mercy, ordain, obedience, prayer, passion, pity, preach, pray, repent, reverend, religion, sermon, savior, saint, salvation, solemn, sacrifice, trinity, theology, vicar, virgin, virtue.

คำยืมทางด้านกฎหมาย

ภาษากฎหมายของฝรั่งเศสเข้ามามีบทบาทต่อภาษาอังกฤษเป็นเวลานานกว่าด้านอื่น ๆ เพราะในสมัย ME ชาวอังกฤษต้องยอมรับคำยืมจากภาษาฝรั่งเศสที่ใช้ในศาลแทนที่ภาษาอังกฤษ ซึ่งมีดังนี้

^{*1} ยกเว้นคำ king, queen, lord, lady และ earl ยศต่าง ๆ จะเป็น

คำยืมจากภาษาฝรั่งเศสทั้งสิ้น

arrest, award, acquit, arson, adultery, attorney, advocate, accuse, bail, blame, bonds, banish, complaint, condemn, convict, decree, defendant estate, executor, evidence, fine, forfeit, heir, heritage, innocent, imprison, indictment, judge, jury, judgement, paron, petition, plea, plaintiff, proof, punishment, prison, pledge, property, ransom, suit, summons, sentence, seize, tenant, trespass, verdict, warrant

คำยืมที่เกี่ยวกับทหาร

คำยืมที่เกี่ยวกับทหารและการรบพุ่งมีมาก เนื่องจากในสมัย ME มีการต่อสู้รบพุ่งกันเสมอ คำศัพท์ด้านนี้ได้แก่ arm, ambush, array, battle, besiege, combat, captain, defense, defend, enemy, guard, lieutenant, peace, retreat, siege, spy, soldier, sergeant, vanquish

คำยืมเกี่ยวกับการแต่งกายและแฟชั่น

ในสมัยนี้พวกชนชั้นสูง (ส่วนมาก เป็นชาวนอร์มัน) มีความ เป็นอยู่อย่างหรูหราฟุ้งเฟ้อ คำศัพท์ต่อไปนี้จะใช้ในแวดวงชนชั้นสูงทั้งสิ้น

amethyst, apparel, beaver, boots, blue, brown, button, brooch, cloak, coat, collar, crystal, coral, diamond, embroidery, ermine, emerald, fur, gown, garnet, garment, habit, ivory, kerchief, lace, mitten, pearl, petticoat, ruby, robe, satin, sapphire, sable, scarlet, turquoise, topaz, veil

คำยืมที่เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม

พวกชนชั้นที่พูดภาษาฝรั่งเศสจะใช้คำศัพท์ต่อไปนี้ในเรื่องอาหารและเครื่องดื่ม

appetite, almonds, biscuit, beef, bacon, boil, cream, cherry, dinner, date, feast, fry, grape, gravy, herb, jelly, lemon, lettuce, loin, mutton, mustard, marjoram, olives, oyster, orange, pork, pullet, pigeon, peach, plate, raisin, roast, stew, salade, sugar, salmon, sardine, supper, sausage, taste, tart, veal, vinegar.

คำยืมที่เกี่ยวกับสังคม

คำยืมที่เกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ จะเป็นคำศัพท์ที่เกิดขึ้นใหม่ ๆ ดังนี้

arras, basin, blanket, chess, checker, closet, curtain, couch, chair, cushion, dance, fool, forest, heron, juggler, lowel, lamp, lantern, leisure, melody, music, partridge, palor, pantry, park, quail, quilt, recreation, screen, squirrel, wardrobe

คำยืมทางด้านศิลปะ, การศึกษา, แพทย์ และวิทยาศาสตร์

คำศัพท์ทางด้านนี้ ส่วนใหญ่เป็นคำศัพท์ที่ใช้กันในหมู่คนที่ เป็นชนชั้นที่ปกครอง ประเทศและพวกมีความรู้สูง

anatomy, art, balm, bay, base, beauty, contagion, copy, clause, column, cellar, choir, cloister, chronicle, ceiling, color, cathedral, chapter, chimney, chamber, distemper, expound, figure, gender, geometry, gout, grammar, image, logic, lattice, lintel, malady, music, mansion, medicine, noun, ointment, pain, painting, palace, plaque, poison, porch, pillar, poet, prose, prologue, preface, paper, pen, physician, romance, remedy, sculpture, story, study, surgeon, stomach, tone, turret, tragedy, title, volume.

จะเห็นได้ว่า ในปัจจุบันภาษาฝรั่งเศสและภาษาอังกฤษมีความแตกต่างกันในเรื่องคำศัพท์ ทั้งการสะกด และการออกเสียง ทั้งนี้เพราะถึงแม้ในสมัย ME จะมีคำยืมจากภาษาฝรั่งเศสมากมาย แต่ก็ยังเป็นภาษาฝรั่งเศสแบบเก่าที่เรียกว่า Old French ไม่ใช่ภาษาฝรั่งเศสปัจจุบัน ดังนั้นวิวัฒนาการของคำยืมจากฝรั่งเศสที่มีต่อภาษาอังกฤษใน ME ย่อมแตกต่างกับภาษาฝรั่งเศสในฝรั่งเศสที่วิวัฒนาการมาถึงปัจจุบัน เช่นคำ Old French "feste" = feast เข้ามาใน ME feste /festə/ และได้วิวัฒนาการจากสะกด e เป็น ea ซึ่งคำนี้ออกเสียง /i/ feast แต่ภาษาฝรั่งเศสเองกลับมีวิวัฒนาการเป็น fête /fæt/ นอกจาก feast แล้ว ยังมีตัวอย่างอื่น ๆ อีกที่แสดงว่า ภาษาฝรั่งเศสและภาษาอังกฤษในสมัยเดียวกันใช้คำเดียวกัน (เพราะอังกฤษได้รับคำยืมจากภาษาฝรั่งเศส) แต่ได้วิวัฒนาการเป็นรูปคำที่ต่างกัน แต่มีความหมายในทำนองเดียวกัน เช่น

ภาษาอังกฤษ	forest	ภาษาฝรั่งเศส	forêt
"	beast	"	bête
"	hostel	"	hôte!

ความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศสในกรณีนี้ ไม่ใช่มีความแตกต่างกันเฉพาะการสะกดคำเท่านั้น แต่มีความแตกต่างกันในเรื่องการออกเสียงสระและพยัญชนะด้วย เช่นคำศัพท์ judge และ chant เสียงพยัญชนะหน้าสุดเป็นเสียงที่รับมาจากภาษาฝรั่งเศส /j, ç/ ตามลำดับ ซึ่งในสมัยศตวรรษที่ ๑๓ ภาษาฝรั่งเศสได้วิวัฒนาการเสียง /j, ç/ ใน ๒ คำนี้เป็น /ʒ, ʒ/ ตามลำดับ (ภาษาฝรั่งเศสปัจจุบันสะกด judge และ chant) ซึ่งภาษาอังกฤษปัจจุบันก็ยังคงออกเสียง /j, ç/ เช่นเดียวกับในสมัย ME ไม่เปลี่ยนแปลง คำอื่น ๆ ที่มีวิวัฒนาการการออกเสียงในทำนองเดียวกันนี้ก็ได้แก่ charge, change, chamber, chase, chain, just, jewel, journey, genie แต่คำ chamois, chaperon, chiffon และ rouge เป็นคำยืมในระบะหลัง ซึ่งเป็นระยะที่เสียง /ç/ → /ʒ/ และ /j/ → /ʒ/ แล้ว ในกรณีการออกเสียงสระก็เช่นเดียวกัน คำ police และ ravine เป็นคำยืมในระบะหลัง จึงออกเสียงพยัญชนะท้ายเป็นเสียง /i/ ไม่ได้ออก /ai/ เหมือนตอนที่เกิด The Great Vowel Shift

ในสมัยศตวรรษที่ ๑๑ และ ๑๔ คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสหลายร้อยคำ ได้กลายเป็นคำยืมในภาษาอังกฤษและใช้พูดกันโดยทั่วไป โดยเฉพาะในสมัยศตวรรษที่ ๑๔ ภาษาฝรั่งเศส เข้ามามีอิทธิพลอย่างมากในการเขียนวรรณคดีอังกฤษ เช่น *adolescence, immensity, ingenious, representation, sumptuous, aggravation* และ *prologation* เป็นต้น

หลังจากชัยชนะของชาวนอร์มันต์ต่อมาอีก ๑๐๐ กว่าปี แทบจะไม่มีคำยืมจากภาษาฝรั่งเศส เพราะคนอังกฤษเองพูดภาษาฝรั่งเศสไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ (โดยเฉพาะชนชั้นสูง) แต่หลังจากปี ค.ศ. ๑๒๕๐ เป็นต้นมา จะมีคำยืมจากภาษาฝรั่งเศสมากขึ้น เพราะภาษาอังกฤษสูญหายไปมาก เมื่อฟื้นฟูใหม่ก็ต้องยืมคำจากภาษาฝรั่งเศสเข้ามา ในปีค.ศ. ๑๔๐๐ คำยืมจากภาษาฝรั่งเศสยิ่งทวีมากขึ้น สรุปว่า ในสมัย ME มีคำยืมจากภาษาฝรั่งเศสประมาณ ๑ หมื่นคำ ในจำนวนนี้ ๗๔% ยังคงใช้กันอยู่ในปัจจุบัน

คำยืมจากภาษาฝรั่งเศสในสมัยกลางนี้ มีจำนวนหลายคำที่กลายเป็นฐาน (root) ให้อุปสรรคและปัจจัยของภาษาอังกฤษมาต่อท้ายหรือเติมเข้าข้างหน้าเป็นคำศัพท์ใหม่ ๆ เช่น ในปี ค.ศ. ๑๒๒๕ ใช้คำยืมจากฝรั่งเศส *gentle* มาทำเป็นคำนามประสมกับคำนามที่มีวิวัฒนาการมาจาก OE คือ *gentlewoman* (ค.ศ. ๑๒๓๐) *gentleman* (ค.ศ. ๑๒๗๕), *gentleness* (ค.ศ. ๑๓๐๐) และคำกริยาวิเศษณ์ *gently* (ค.ศ. ๑๓๓๐) เป็นต้น และมีคำกริยาวิเศษณ์ที่ลงท้ายด้วยปัจจัย *ly* (จาก OE *lic*) ซึ่งจะเกิดพร้อมกับคำยืมที่เป็นคำคุณศัพท์ เช่น *common-commonly, courteous-courteously, eager-eagerly, feeble-feeblely, peaceful-peacefully* เป็นต้น

คำศัพท์ OE ที่ปรากฏใน ME หลังชัยชนะของชาวนอร์มัน

หลังจากปี ค.ศ. ๑๐๖๖ คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสมากมายได้เข้าแทนที่ภาษาอังกฤษ ซึ่งทำให้มีผลต่อวิวัฒนาการของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพราะนอกจากคำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสเข้าแทนที่ภาษาอังกฤษที่หายไปแล้ว บางครั้งคำศัพท์ภาษาอังกฤษยังคงอยู่ แต่มีการใช้คำศัพท์ฝรั่งเศสอื่น ๆ ในความหมายที่คล้ายคลึงกับคำภาษาอังกฤษที่มีอยู่แล้วด้วย ทำให้บางครั้งความหมายของ ๒ คำ จะต้องแตกต่างกันออกไป เช่น OE *ēam* /æam/ จะถูกแทนที่ด้วยคำภาษาฝรั่งเศส *uncle*

แต่ปัจจุบันภาษาถิ่นที่เรียกว่า Scottish English ก็ยังคงใช้ eme ในความหมายเดียวกับ Standard English "uncle" แต่คำ OE บางคำจะสูญหายไปเลย เพราะถูกแทนที่ด้วยภาษาฝรั่งเศส เช่นคำนาม *cȳbere* (witness), *firen* (crime), *earm* (poor), *slīpe* (cruel) และคำกริยา *dihtan* (compose), *gōdian* (improve), *herian* (praise), *flītan* (contend) คำที่อยู่ในวงเล็บเป็นคำยืมจากภาษาฝรั่งเศสและยังมีคำ OE อีกเป็นจำนวนมากที่สูญหายไปเลย

ส่วนคำศัพท์ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศสที่เหลืออยู่แต่ความหมายจะแตกต่างกันไป (แต่เดิมความหมายจะเหมือนกัน) เช่นสมัยศตวรรษที่ ๑๕ คำคุณศัพท์ *hearty* และ *cordial* เป็นคำที่ใช้แสดงความรู้สึกจากหัวใจ *hearty* เป็นคำที่มีวิวัฒนาการจาก OE ส่วน *cordial* มาจากภาษาละตินและวิวัฒนาการสู่ภาษาฝรั่งเศส ทั้ง ๒ คำ ยังคงใช้อยู่ในปัจจุบัน แต่มีความหมายแตกต่างกันเล็กน้อยคือ *hearty* จะใช้ในความหมายที่แสดงออกมาให้เห็นทางร่างกาย เช่น *hearty dinner* (อาหารเย็นที่เอร็ดอร่อย) ส่วน *cordial* นั้นจะใช้แสดงความรู้สึกในใจ เช่น *a cordial reception* (การต้อนรับด้วยน้ำใจจริง) เป็นต้น

ตัวอย่างอื่น ๆ สำหรับคำ OE ที่มีอยู่แต่มีคำภาษาฝรั่งเศสอื่น ๆ อีก ทำให้มีความหมายหลายความหมาย เช่น NE *stench* จาก OE *stenc* (กลิ่น) ในสมัย ME มีการใช้คำ *smell* และคำอื่น ๆ อีกหลายคำที่หมายถึงกลิ่น เช่น *odor*, *aroma* และ *scent* แต่คำเหล่านี้มีลักษณะ degree ของกลิ่นที่แตกต่างกันออกไป โดยปัจจุบันมีคำ *smell* เป็นคำกลางหมายถึง "กลิ่น" และ *stench* ซึ่งมีวิวัฒนาการมาจาก OE กลับมีความหมายแคบลง (Specialization) เป็น "กลิ่นเหม็น"

คำศัพท์ที่มาจาก OE เช่น *ox*, *sheep*, *swine* และ *calf* ก็จะมีคำจากภาษาละตินเข้ามาใช้ใกล้เคียงกันคือ *beef*, *mutton*, *pork* และ *veal* แต่คำยืมจากภาษาฝรั่งเศสเหล่านี้จะหมายควบถึงเนื้อสัตว์นั้น ๆ ไม่ได้หมายถึงเฉพาะตัวสัตว์ เช่น *beef* (เนื้อวัว) หมายควบ (เนื้อและ) *pork* (เนื้อหมู) และ *veal* (เนื้อลูกวัว) เป็นต้น ดังนั้นภาษาอังกฤษในปัจจุบันจะใช้คำทั้ง OE และคำยืมจากภาษาฝรั่งเศสเป็น *synonym* ซึ่งกันและกันได้

การใช้อุปสรรค (prefix) กับคำยืมในภาษาฝรั่งเศสและภาษาอังกฤษในสมัย ME

ในสมัย ME คำที่เคยใช้เป็นอุปสรรคในสมัย OE ได้สูญหายไปเกือบหมด ที่เหลืออยู่ก็น้อยมาก และจะใช้ในความหมายที่แตกต่างไปจากเดิม เช่น อุปสรรค for ในสมัย OE มีความหมายในทาง "ลบล้าง, ทำลาย" เช่น OE forbærnan (burn utterly), forgrindan (grind down, destroy), formeltan (melt away) ต่อมาในสมัย ME ยังคงใช้ prefix 'for' นี้ในคำศัพท์ใหม่ ๆ เช่นในปี ค.ศ. ๑๓๐๐ มีการใช้คำ forhang (ฆ่าโดยการแขวนคอ) forshake (เขย่าให้หลุดออกไป) ทั้ง ๒ คำนี้เป็นการใช้อุปสรรค for กับ root จาก OE เดิม และยังใช้กับ root ที่ยืมมาจากภาษาฝรั่งเศสอีก เช่น forcover, fortravail แต่คำศัพท์เหล่านี้จะสูญหายไปไม่ช้า ในปัจจุบันมีคำศัพท์ที่ใช้อุปสรรค for อยู่บ้างเช่น forget, forgive, forsake, forbear, forbid และ fordo, root เหล่านี้เป็นวิวัฒนาการที่มาจาก OE

prefix "to" เคยใช้ใน ME to melt และ to burst ปัจจุบันเลิกใช้

prefix "with" (= against) มีการใช้ในสมัย ME คือ withdraw, withgo, withsake, withhold ปัจจุบันเหลือเพียง withdraw กับ withhold และมีคำที่เกิดตั้งแต่สมัย OE คือ withstand (OE wiðstandan) ส่วนคำ withsay, withspeak และ withset เคยใช้ในสมัย ME ปัจจุบันใช้คำภาษาละตินแทนตามลำดับคือ renounce, contradict และ resist

prefix "on" (ปัจจุบันวิวัฒนาการด้านตัวสะกดเป็น un) มีความหมายในเชิงปฏิเสธ = not ใช้เป็นอุปสรรคหน้าคำกริยา เช่น undo, unbind, unfold, unwind ในสมัย ME ใช้คำ uncover, unfasten, unwrap ปัจจุบันเลิกใช้คำ ME เหล่านี้แล้ว

ปัจจุบันภาษาอังกฤษใช้ prefix จากภาษาละติน เช่น counterpart, disorder, reassure และ transcript เป็นต้น

การใช้ปัจจัย (suffix)

ในสมัย OE มีการใช้ปัจจัยเป็นจำนวนมาก เช่น lic (ly), dōm (dom), lēas (less), scipe (ship), hād (hood) และ ere (er) เป็นต้น คำศัพท์ที่มีปัจจัยเหล่านี้ได้สูญหายไปมากเพราะปัจจัยบางคำได้ทวีความสำคัญขึ้น เช่น ปัจจัยที่แสดงคำนาม 'ness' และที่แสดงคำคุณศัพท์ ful, less, some และ ish เช่น awareness, careful, careless, troublesome และ bookish แต่ suffix lock (OE lāc) และ red (OE rēden) ได้สูญหายไปเกือบหมดเหลือเพียง wedlock (บุตรที่เกิดนอกสมรส), hatred และ kindred ที่ยังคงหลงเหลือในปัจจุบัน

สำหรับ OE dōm (dom) ใช้แสดงคำนามที่ไม่ปรากฏเป็นตัวตน เช่น kingdom และยังเติมท้ายคำคุณศัพท์ให้เป็น abstract noun เช่น wisdom, freedom ในสมัย ME มีการสร้างคำแบบใหม่โดยใช้ปัจจัย dom เช่น dukedom และจากคำคุณศัพท์ ๒ คำ คือ falsedom และ richdom ทั้ง ๒ คำนี้ มีใช้ในระยะเวลาอันสั้นแล้วเลิกใช้ไปในที่สุด

ปัจจัย hood และ ship มีประวัติความเป็นมาคล้ายคลึงกับ dom ในสมัย ME มีการสร้างคำ manhood, womanhood และ liklihood ส่วนคำที่มีปัจจัย ship ในสมัย OE ได้สูญหายไปเป็นจำนวนมาก ที่ยังเหลืออยู่ในปัจจุบันคือคำนาม friendship และคำคุณศัพท์ worship (เดิมคือ worthship) คำที่ใช้ปัจจัย ship ในสมัย ME เป็นคำที่ใช้ในระยะเวลาสั้น คำที่ใช้ใน ME และวิวัฒนาการมาถึงปัจจุบันคือคำนาม hardship (คำที่ใช้ใน ME และไม่ปรากฏในปัจจุบันคือ busiship, cleanship, kindship และ boldship เป็นต้น) ในบรรดาปัจจัยทั้งหมด ปัจจัย ness จะใช้มากที่สุดในภาษาอังกฤษปัจจุบัน

คำยืมจากภาษาอื่น ๆ ในสมัย ME

นอกจากภาษาฝรั่งเศสและละตินแล้ว ภาษาอังกฤษในสมัย ME ยังได้รับอิทธิพลทางด้านคำยืมจากภาษาสแกนดิเนเวียน เช่น จากภาษาออสกัน (Oscand) เช่น taka (ME tāken), ský (ME skī), systir (ME sister) และหลังจาก ค.ศ. ๑๔๐๐ ชื่อสถานที่ต่าง ๆ ในประเทศอังกฤษที่ลงท้ายด้วย -by (town) เป็นคำที่ได้รับอิทธิพลจากภาษาสแกนดิเนเวียนทั้งนั้น เช่น Derby นอกจาก -by แล้วยังมี -thorp (village) เช่น Althorp เป็นต้น

นอกจากภาษาสแกนดิเนเวียแล้ว ในสมัย ME ยังได้คำยืมมาจากภาษาในกลุ่มเยอรมนิกด้วยกันอีกคือ จากภาษาดัชและเยอรมัน (Low German) คำศัพท์ภาษาเยอรมัน เข้ามามีอิทธิพลต่อ ME ในตอนต้นศตวรรษที่ ๑๓ และทวีมากขึ้นในศตวรรษที่ ๑๖ ซึ่งเป็นภาษาอังกฤษสมัยใหม่ตอนต้น คำยืมจากภาษาดัชและเยอรมันในสมัย ME ได้แก่

<u>Dutch</u>	marct	<u>ME</u>	mart	(market)
<u>Dutch</u>	sledde	<u>ME</u>	sledde	(sleigh = เสือ)
<u>Dutch</u>	spoelē	<u>ME</u>	spole	(spool = หลอด)
<u>Low German</u>	doten	<u>ME</u>	doten	(dote = หลงไหล)

วิวัฒนาการของคำศัพท์ในระยะต้นสมัยใหม่ (ENE)

Charles C. Fries ได้เป็นผู้นำคำว่าตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๔๗๕ จนถึง ค.ศ. ๑๖๐๐ ซึ่งเรียกว่าเป็นภาษาอังกฤษสมัยใหม่ตอนต้น (Early Modern English) คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ได้เพิ่มมากขึ้นจากเดิม ๔๕,๐๐๐ คำ เป็น ๑๒๕,๐๐๐ คำ ในจำนวนที่เพิ่มมากขึ้นนี้ ส่วนใหญ่เป็นคำยืมที่ได้รับมาจากภาษาละติน ฝรั่งเศส กรีก ฮิตาเลียน ปอร์ตุเกส ฯลฯ ซึ่ง ล้วนแล้วแต่เป็นภาษาที่อยู่ในกลุ่ม romance languages (ยกเว้นภาษากรีก) ทั้งสิ้น อย่างไรก็ตามในระยะต้นสมัยใหม่นี้คนอังกฤษได้ทำการต่อต้านคำยืมจากภาษาต่างประเทศ เพราะคิดว่าคำศัพท์ภาษาอังกฤษเองก็มีมากเกินพอแล้ว ดังที่ Dryden ได้พูดไว้เกี่ยวกับเรื่องที่ว่า

"I trade both with the living and the dead, for the enrichment of our native tongue. We have enough in England to supply our necessity, but if we will have things of magnificence and splendour, we must get them by commerce."

แต่ก็อังกฤษบางคนก็อยากจะได้เรียนรู้คำยืมใหม่ ๆ ย่อมคงเสียดายถ้าเขาไม่ยอมรู้ สักคู่กับคำใหม่ ๆ ด้วยการใช้บ่อย ๆ คำที่เคยคิดว่าแปลกก็จะหายไปเอง อย่างไรก็ตาม การต่อต้านคำยืมมาจากภาษาต่างประเทศยิ่งทวีมากขึ้นในกลางศตวรรษที่ ๑๖ เมื่อนั้นคือเวลาที่ของ พระนางเจ้าเอลิซาเบธ ได้มีการตกลงประณีตระบอบเรื่องการใช้คำยืมจากราชสำนักยุโรป

Puttenham ซึ่งมีความคิดต่อต้านอย่างรุนแรง เรื่องการใช้คำยืม ก็ตกลงใจที่จะใช้คำบางคำ และเลิกใช้บางคำ Puttenham ไม่ยอมรับใช้คำ scientific, politician และ conduct (verb) แต่ยอมรับการใช้คำ function, refining และ figurative

อย่างไรก็ตาม คำยืมจากภาษาต่างประเทศในสมัยนี้และวิวัฒนาการมาจนถึงปัจจุบัน ก็มีคำยืมจากกรีก เช่น คำนาม allusion, atmosphere, autograph, capsule, disability, disrespect, excursion, expectation และ jurisprudence เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีคำคุณศัพท์ appropriate, conspicuous, dexterous, expensive, external, habitual, hereditary, impersonal, insane และคำกริยา adapt, assassinate, benefit, consolidate, disregard, exert, exist, extinguish และ meditate

คำยืมจากภาษากรีกที่กล่าวมาแล้ว บางคำเป็นคำที่กรีกยืมมาจากภาษาละติน อีกหอคคหนึ่ง แต่บางคำก็เป็นคำที่ภาษาละตินยืมมาจากกรีกซึ่งได้แก่ atmosphere, autograph, antithesis, chaos, chronology, climax, crisis, critic, emphasis, enthusiasm, parasite, parenthesis, pneumonia, scheme, skeleton, system และ tactics เป็นต้น อันที่จริงคำยืมจากภาษากรีกจะผ่านมาจากภาษาละติน และฝรั่งเศส แต่ในสมัย ENE นี้คำยืมจากภาษากรีกจะเข้ามาโดยตรง เช่น คำ sonar, thermometer, lexicon, anonymous, catastrophe และ criterion เป็นต้น

คำยืมบางคำที่ยืมมาจากภาษาอื่นจะมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านตัวสะกดให้เข้ากับระบบการสะกดของภาษาอังกฤษ เช่น climax, appendix, axis, exterior, delirium คำเหล่านี้ยืมมาจากภาษาละติน และยังคงรักษาการสะกดแบบละตินไว้ในขณะที่คำบางคำได้ถูกตัดส่วนท้ายที่แสดงความเป็นกรีกและละตินออก เช่น consult (ละติน consultare), exclusion (ละติน exclusionem) และ exotic (ละติน exotice) ซึ่งเป็นการตัดผลกอย่างง่าย ๆ แต่บางคำก็มีการปรับปรุงแก้ไขสะกดแบบอื่น เช่น

คำละตินที่ลงท้าย us จะเปลี่ยนเป็นภาษาอังกฤษ -OUS เช่นละติน conspicuus จะเป็นภาษาอังกฤษ conspicuous หรือไม่กี่เปลี่ยนจากภาษาละติน us เป็นภาษาอังกฤษ al เช่น ภาษาละติน externus เป็นภาษาอังกฤษ external หรือคำภาษาละตินที่ลงท้าย ด้วย tas จะเปลี่ยนเป็นภาษาอังกฤษ ty เช่น celeritas เป็น celerity หรือภาษาละติน antia จะเป็นภาษาอังกฤษ -ance, ence, ancy หรือ ency เช่น คำภาษาอังกฤษ consonance, concurrence, constancy หรือคำภาษาละตินที่ลงท้ายด้วย bilis จะกลายเป็น -ble ในภาษาอังกฤษ เช่น considerable และ susceptible เป็นต้น

ในสมัย ENE นี้คำกริยาของภาษาอังกฤษหลาย ๆ คำยืมมาจากภาษาละตินลงท้ายด้วย -ate (ภาษาละตินจะเป็น past participle) เช่นคำกริยา exterminate มาจาก P.P. ของละติน extet-minatus (คำนี้ภาษาละตินจะมี infinitive เป็น exterminare) เหตุที่ภาษาอังกฤษรับรูป past participle ของภคษาละตินมาทำเป็นคำกริยาก็เพราะภาษาละตินใช้ past participle เป็นคำคุณศัพท์ และภาษาอังกฤษก็จะทำคำกริยาจากคำคุณศัพท์เช่นเดียวกัน เช่น adj. dark → verb darken, adj. dry-verb dry เป็นต้น

คำยืมจากภาษาละตินบางคำเคยยืมมาใช้ในภาษาอังกฤษแล้วเลิกใช้ไป พอมาถึงอีกสมัยหนึ่งก็ยืมมาใช้อีก แต่ได้ยืมใช้ในความหมายใหม่ที่ต่างออกไปจากครั้งแรก เช่นในสมัย ENE หรือเรียกว่าเป็นสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยาการ (Renaissance) ได้ยืมคำ fastidious (คำนี้เคยยืมในปี ๑๔๔๐ มีความหมายในทำนอง proud หรือ scornful (หยิ่ง, ทะนง) แต่ในสมัย ENE นี้ Thomas More และ Elyot จะใช้ตรงกับความหมายของภาษาละตินว่า distasteful หรือ disgusting ดังนั้นคำ fastidious จะใช้ในความหมายเหมือน ENE คือแปลเหมือนภาษาละตินว่า easily disgusted, hard to please (จู้จี้, คติพิศน)

การเลิกใช้คำยืมบางคำในสมัย ENE

คำศัพท์บางคำเมื่อยืมมาใช้แล้วจะใช้กันตลอด แต่คำศัพท์บางคำกลับเลิกใช้ในบางสมัยทั้ง ๆ ที่เป็นคำที่ดี

ในต้นสมัยใหม่ถึงแม้ว่าจะมีคำยืมมากมายที่ใช้มาจนทุกวันนี้ แต่ก็ยังมีคำยืมบางคำที่ใช้ในระยะเวลาสั้น เช่น ในศตวรรษที่ ๑๗ มีการใช้คำ uncounsellable แต่คำนี้หายไป ในศตวรรษต่อมา เหมือนกับคำ expedite (accomplish) cohibit (restrain) ใช้กันระยะเดียวก็มาหายไปไม่เหมือนคำ inhibit, prohibit ซึ่งใช้อยู่ในปัจจุบัน ในศตวรรษที่ ๑๖, ๑๗ เคยใช้คำ demit (send away) แต่ก็มาเลิกใช้ไป กลับใช้ dismiss แทนในปัจจุบัน แต่คำ commit และ transmit ใช้อยู่ในปัจจุบัน

คำบางคำไม่ได้เลิกใช้ แต่มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงใหม่ด้วยวิธีการแบบต่าง ๆ เช่น เปลี่ยนเฉพาะ prefix ในคำ discongruity เปลี่ยนเป็น incongruity หรือเปลี่ยนเฉพาะ suffix จากคำ appendance เป็น appendage หรือบางทีตัดคำยาว ๆ ให้สั้นลง เช่น cautionate → caution, consolate → console, attemptate → attempt และ denunciate → denounce เป็นต้น การเปลี่ยนแปลงหรือการเลิกใช้คำในทำนองนี้เป็นไปอย่างไม่มีเหตุผล และไม่สามารรถอธิบายได้ว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น เช่น Browning เคยใช้คำ eximious มีความหมายในทำนอง ดี, เยี่ยมยอด, ยอด (excellent) ในสมัยศตวรรษที่ ๑๗ แต่ปัจจุบันเลิกใช้แล้ว ถ้ามีใช้ก็น้อยมาก อีกคำหนึ่งที่เคยใช้ตั้งแต่สมัยของชอร์เซอร์ (ME) จนถึงสมัยบราวน์ (ENE) คือ mansuetude มีความหมาย อ่อน, อ่อนโยน (mildness) ปัจจุบันเลิกใช้แล้ว

ในสมัย ENE นี้มีการเลิกใช้อุปสรรค dis กับคำบางคำ เช่น เลิกใช้คำ disaccustom, disacquaint, disadorn แต่จะใช้ dis กับคำ disabuse, disaffect และ disagree วิลเลียม เชคส์เปียร์เองยังใช้อุปสรรค dis ในคำ disquantity ใช้เป็นคำกริยา มีความหมายในทำนอง ลดจำนวนลง ทำให้สั้นลง (diminish) คำบางคำที่เคยมี

part of speech ได้หลายชนิดกลับลดลง เช่น exorbitant, exorbitance ใน ปัจจุบันใช้ เป็นคำคุณศัพท์และคำนามตามลำดับ แต่ไม่มีรูป exorbitate ที่เคยเป็นคำกริยา

คำยืมในสมัย ENE นั้นนอกจากภาษาละตินละกรีกแล้ว ยังมีคำยืมจากภาษา Romance languages อีกคือจากภาษาฝรั่งเศส, อิตาลี สเปน และโปรตุเกส

คำยืมจากภาษาฝรั่งเศส

chocolate, comrade, detail, duel, entrance, equip,, essay, explore, genteel, mustache, naturalize, probability, progress, shock, surpass, ticket, tomato, vogue และ volunteer

คำยืมจากภาษาอิตาลี

algebra, balcony, design, granite, piazza, stanza, trill, violin, volcano

คำยืมเหล่านี้ภาษาอังกฤษรับโดยตรงจากภาษาอิตาลี แต่มีคำยืมบางคำเป็น คำยืมที่ภาษาฝรั่งเศสรับมาจากอิตาลี แล้วภาษาอังกฤษยืมมาจากภาษาฝรั่งเศสอีกทอดหนึ่ง คือ

battalion, bankrupt, brusque, frigate, gala, gazette, infantry, parakeet และ rebuff

คำยืมจากภาษาสเปนและโปรตุเกส

คำยืมจากสเปนและโปรตุเกสมิ

alligator, anchovy, apricot, banana, canoe, cedilla, cocoa, corral, maize, mosquito, negro, potato, tobacco และ yam

มีคำบางคำที่ภาษาฝรั่งเศสรับมาจากภาษาสเปน และภาษาอังกฤษยืมมาจาก ภาษาฝรั่งเศสอีกทอดหนึ่ง ได้แก่คำ grenade, escalade ทั้ง ๒ คำนี้ในศตวรรษที่ ๑๖

ยังสะกดคล้ายภาษาสเปนคือ grenado และ escalado ภาษาสเปนจริง ๆ จะสะกด granada, escalada ตามลำดับ

คำศัพท์จากภาษาอื่นมีอิทธิพลต่อภาษาอังกฤษอย่างไร

ภาษาละตินเข้ามามีอิทธิพลต่อภาษาอังกฤษในการเขียน เพราะความมีอิทธิพลในทางศาสนา การศึกษา โดยเฉพาะในงานประพันธ์วรรณกรรมต่าง ๆ คำใหม่ ๆ ที่เข้ามามีอิทธิพลจากภาษาละตินในสมัย ENE นี้เป็นการนำเข้ามาของนักประพันธ์ที่มีชื่อเสียงคือ Sir Thomas Elyot และ Sir Thomas More

More ได้ใช้คำศัพท์ใหม่ ๆ ในการประพันธ์ของเขา เช่น การใช้คำ absurdity, acceptance, comprehensible, congratulatory, contradictory, denunciation, (detector, endurable, exact, exaggerate, explain, fact, indifference, monopoly, monosyllable, obstruction และ pretext เป็นต้น

Elyot เป็นผู้ริเริ่มนำคำศัพท์ต่อไปนี้เข้ามาในภาษาอังกฤษ เช่น accommodate, analogy, animate, beneficence, encyclopedia, exhaust, experience (verb), exterminate, infrequent, irritate และ modesty

การสร้างพจนานุกรมภาษาอังกฤษ

การทำพจนานุกรมภาษาอังกฤษเริ่มตั้งแต่ Robert Cawdrey ได้เริ่มพิมพ์หนังสือชื่อ The Table Alphabetical of Hard Words ในปี ค.ศ. ๑๖๐๔ เป็นพจนานุกรมเล่มเล็ก ๆ อธิบายคำศัพท์ที่ยากประมาณ ๓,๐๐๐ คำ และอีก ๑๒ ปีต่อมา ในปีค.ศ. ๑๖๑๖ John Bullokar ได้พิมพ์พจนานุกรมชื่อ English Expositor และในปี ค.ศ. ๑๖๒๓ Henry Cockeram ได้เขียนพจนานุกรมชื่อ The English Dictionarie จนกระทั่งในปี ค.ศ. ๑๖๕๘ Edward Philipps ได้เขียนพจนานุกรมชื่อ New World of Words จนในที่สุดปี ค.ศ. ๑๗๒๑ เมื่อ Nathaniel Bailey ได้พิมพ์พจนานุกรมชื่อ Universal

Etymological English Dictionary พจนานุกรมของ Bailey เป็นที่นิยมของนักการศึกษาชาวอังกฤษทั่วไปและทำรายได้สูงจนกระทั่ง Dr. Samuel Johnson ได้เขียนพจนานุกรมที่มีชื่อเสียงชื่อ Dictionary ในปี ค.ศ. ๑๗๕๕ เป็นพจนานุกรมประมาณ ๒๓๐๐ หน้า มีการให้คำจำกัดความของคำศัพท์ที่ยาว และมีประวัติความเป็นมาของคำ และจอห์นสันเป็นผู้นำในการสะกดบางคำ เช่น ในพจนานุกรมของเขาจะสะกด entire (คนอื่น ๆ ใช้ intire) ซึ่งคำนี้ใช้เป็นแบบที่ถูกต้องมาจนทุกวันนี้

ในปี ค.ศ. ๑๗๕๕ Benjamin Martin ได้เริ่มพิมพ์พจนานุกรมที่เกี่ยวกับวิธีการออกเสียงคำให้ถูกต้อง และใน ค.ศ. ๑๗๘๐ Thomas Sheridan ได้พิมพ์หนังสือ A General Dictionary of the English Language ในพจนานุกรมของเขาเน้นการออกเสียงที่ถูกต้องของคำศัพท์ และใน ค.ศ. ๑๗๘๑ John Walker ก็ได้พิมพ์พจนานุกรมการออกเสียงอีก ๑ เล่มชื่อ A Critical Pronouncing Dictionary

พจนานุกรมอเมริกัน

พจนานุกรมเล่มแรกในสหรัฐอเมริกาเกิดขึ้นในปี ค.ศ. ๑๗๕๔ โดย Samuel Johnson Jr. ชื่อ A School Dictionary และในปี ค.ศ. ๑๘๐๐ Johnson กับ John Elliot ก็ได้ร่วมกันพิมพ์พจนานุกรมชื่อ Pronouncing and Accented Dictionary บอกวิธีการออกเสียงที่ถูกต้อง และมีพจนานุกรมอื่น ๆ เกิดขึ้นอีกมากมายจนกระทั่งในปี ค.ศ. ๑๘๑๖ John Pickering ได้พิมพ์พจนานุกรมการใช้คำแบบอเมริกัน (Americanisms)

Noah Webster นักเขียนพจนานุกรมผู้มีชื่อเสียงชาวอเมริกันได้พิมพ์ The American Spelling Book ในปี ค.ศ. ๑๗๘๓ ในหนังสือเล่มนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงตัวสะกดที่แน่นอนและเป็นแบบแผนแบบอเมริกันคือ music (เดิม musick), honor (เดิม honour), center (เดิม centre) เป็นต้น และต่อมาได้พิมพ์พจนานุกรมอีกหลายเล่มคือ A Compendious Dictionary of the English Language (๑๘๐๖) A Dictionary of the English Language.....(๑๘๐๗) และ American Dictionary of the English Language (๑๘๒๘)

เมื่อ Noah Webster ถึงแก่กรรมในปี ค.ศ. ๑๘๔๓ สิขสิทธิ์การพิมพ์ของเขา ถูกซื้อโดย George และ Charles Merriam ในปี ค.ศ. ๑๘๔๗ ทั้งสองคนได้พิมพ์พจนานุกรม Merriam-Webster ฉบับสมบูรณ์ ซึ่งมีการพิมพ์ต่อ ๆ มาอีกในปี ค.ศ. ๑๘๖๕, ๑๙๐๙, ๑๙๓๔ และ ๑๙๖๑

การสะกดคำในสมัย ENE

ภาษาอังกฤษในสมัย ENE มีปัญหาในด้านการสะกดคำ เนื่องจากพยัญชนะในภาษาอังกฤษมีจำนวนมากที่เป็นตัวสะกดแต่ไม่ออกเสียง เช่น ตัวสะกด b ในคำ doubt หรือ debt หรือตัวสะกด gh ในคำ delight, night^{*1} นอกจากนี้ยังมีผู้พยายามแก้ไขตัวสะกดอื่น ๆ เช่น สะกด giv (give), mighti (mighty) dai (day) เป็นต้น และบางคนก็พยายามผลิตรูปพยัญชนะขึ้นมาใหม่แทน digraph "th" โดยใช้รูปพยัญชนะ "ʒ" ในคำ boʒ (both) wiʒout (without) และ ʒird (third) เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม วิชาการสะกดคำที่มีลักษณะเป็นแบบแผนอยู่ในปัจจุบันนั้น ได้เริ่มพิมพ์ขึ้นในปี ค.ศ. ๑๖๕๕ โดยพจนานุกรมชื่อ The New World of English Words โดยหลานชายของ Milton ชื่อ Edward Philipps พจนานุกรมฉบับนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงตัวสะกดหลายอย่างด้วยกัน เช่น ศัพท์ e ออกจาก kind (เดิม kinda), ศัพท์ l ออกจาก grateful (เดิม gratefull), ศัพท์ se ออกจาก mess (เดิม nesse) เช่น harshness (เดิม harshnesse) และศัพท์ k ออกจาก ick เช่น logic (เดิม logick)

*1 ไม่ออกเสียง gh หลังสระในสมัย ENE เนื่องจากการหายไปของเสียง /g, x/ กับตัวสะกด gh ในสมัยนี้เอง นอกจาก gh ในตำแหน่งท้ายบางคำที่กลายเป็นเสียง labio-dental ในคำบางคำ เช่น tough, rough

คำศัพท์ของ William Shakespeare ในสมัย ENE

เชคส์เปียร์ เป็นนักประพันธ์ที่สร้างคำศัพท์ในภาษาอังกฤษมากที่สุดในบรรดา นักประพันธ์ที่มีชื่อเสียงทั้งหมด คำศัพท์ที่ใช้ในงานประพันธ์ของเขาได้แก่คำ agile, catastrophe, critical, demonstrate, emphasis, extract, hereditary, horrid, meditate, modest, vast และคำที่ยืมมาจาก romance languages เช่น barricade, bastinado, mutiny และ renegado ในสมัย ENE คำศัพท์เหล่านี้เป็น คำศัพท์ที่ใหม่ต่อความรู้สึกของชาวอังกฤษในปลายศตวรรษที่ ๑๖ คำศัพท์ของเชคส์เปียร์จะมีความหมายใกล้เคียงกับภาษาเดิม คือภาษาละติน เช่น เชคส์เปียร์ใช้คำ communicate (ปัจจุบันมีความหมาย = exchange communication) มีความหมาย = share หรือใช้ expect แปลว่า await เช่น บางประโยคในเรื่อง Merchant of Venice "Let's in and there expect their coming" หรือใช้คำ enlargement ในความหมาย ปลดปล่อยจากการกักกัน (freedom from confinement) ในประโยค take this key, give enlargement to the swain ปัจจุบัน enlargement จะมีความหมายในทำนอง ขยาย, ขยายตัว, รูปภาพขยาย ทำให้กว้างขวาง เป็นต้น

โดยสรุป คำศัพท์ในสมัย OE ซึ่งมีเป็นจำนวนน้อยได้เพิ่มจำนวนมากขึ้นในปัจจุบัน เพราะคำยืมจากภาษาต่างประเทศทั้งในสมัย OE, ME และ ENE โดยเฉพาะภาษาละติน, กรีก และ Romance languages คำยืมเหล่านี้เข้ามาเป็นจำนวนมาก ซึ่งบางคำบางสมัยก็หายไป แต่บางคำก็วิวัฒนาการมาถึงปัจจุบัน และอีกประการหนึ่งคำศัพท์เพิ่มพูนขึ้น เพราะมีการสร้างคำศัพท์โดยวิธีประสมคำหรือวิธีใช้ prefix, suffix ซึ่งอาจจะมาจาก OE หรือมาจากภาษาอื่น ๆ

วิวัฒนาการของความหมายของคำ

การศึกษาเพื่อให้เข้าใจถึงความหมายของคำศัพท์ในปัจจุบันได้ก็คือ การศึกษา วิวัฒนาการด้านความหมายของคำต่าง ๆ ว่า แต่เดิมคำศัพท์นั้น ๆ เคยมีความหมายว่าอย่างไร เป็นคำภาษาอังกฤษแท้ ๆ หรือเป็นคำยืม ทำให้สามารถตัดสินได้ว่าคำเหล่านั้นควรมีความหมาย แท้จริงในปัจจุบันว่าอย่างไร การศึกษาประวัติของคำศัพท์จะทำให้เห็นวิวัฒนาการการเปลี่ยนแปลงด้านความหมาย (Semantic change) การศึกษาประวัติความหมายของคำศัพท์ นอกจากจะทำให้รู้ความหมายที่แท้จริงของคำนั้น ๆ แล้ว ยังทำให้เห็นลักษณะความคิดของคนในสมัยก่อน ในการให้ความหมายของคำศัพท์อีกด้วย

นักภาษาศาสตร์ที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับความหมายของคำศัพท์บางคนไม่เห็นด้วยกับความหมายของคำศัพท์บางคำในปัจจุบัน เช่น Ambrose Bierce^{*1} ได้พยายามอธิบายว่า คำคุณศัพท์ virtuous จะใช้บอกคุณลักษณะของค่านามเพศชายเท่านั้นว่าเป็นคนมีคุณธรรม เพราะ virtue เป็นคำที่มาจากภาษาละติน virtue = manliness (vir = man) แต่ในปัจจุบัน virtuous ยังใช้ขยาย woman ได้อีกด้วย ซึ่งเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงความหมายของคำศัพท์ เนื่องจากสังคมเปลี่ยนไป เพศหญิงมีลักษณะเหมือนเพศชายได้ในหลาย ๆ กรณี จึงทำให้สามารถใช้ virtuous ขยายเพศหญิงได้ทั้ง ๆ ที่แต่เดิมมีความหมายเฉพาะเพศชายเท่านั้น จึงเป็นไปได้ว่าความหมายของคำศัพท์อาจจะเปลี่ยนแปลงไปจากความหมายเดิมได้ อันเนื่องมาจากความเปลี่ยนแปลงของระบบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม เวลา สถานที่ และสถานการณ์

^{*1} Pyles, p. 305.

ความหมายจึงอาจเปลี่ยนแปลงไปได้หลายลักษณะดังนี้

๑. ความหมายเดิมอาจเป็นความหมายที่ใช้ในวงแคบ ๆ ปัจจุบันความหมายของคำนั้น ๆ ใช้กว้างขวางขึ้น หรือในทางกลับกัน เดิมคำนั้นอาจมีความหมายกว้าง แต่ปัจจุบันความหมายเปลี่ยนมาสู่ความหมายที่แคบลง (Generalization and Specialisation) เช่น

ความหมายแคบเปลี่ยนไปสู่ความหมายที่กว้างขึ้น

tail มาจาก OE tagl แปลว่า หางสัตว์ ปัจจุบันอาจแปลว่า หางแถวก็ได้
 mill มาจาก OE mylen เดิมแปลว่า สถานที่ที่ใช้บดสิ่งต่าง ๆ เพื่อเป็นอาหาร ปัจจุบัน mill ใช้เป็นสถานที่ในการผลิตสิ่งอื่น ๆ เช่น เครื่องใช้ก็ได้ จึงมีคำ woolen mill, steel mill ในปัจจุบัน
 barn มาจาก OE bere (ข้าวมาเลย์) + ærn (บ้าน) ความหมายเดิมคือ สถานที่ ๆ เก็บข้าวมาเลย์ ปัจจุบันเป็นสถานที่ที่เก็บข้าวได้ทุกชนิด โดยเฉพาะในความหมายของภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน ใช้เป็นที่ที่เก็บข้าว และเก็บสัตว์เลี้ยงต่าง ๆ เช่น วัว ควาย คิว

ความหมายกว้างเปลี่ยนเป็นความหมายที่แคบลง

deer มาจาก OE dēor เดิมแปลว่า "สัตว์" เช่น แมว หนู ปัจจุบันความหมายแคบลง เป็นสัตว์ประเภทเดียวคือ กวาง
 hound มาจาก OE hund เดิมแปลว่าสุนัข โดยทั่วไป = dog ในปัจจุบันปัจจุบันความหมายแคบลงเป็นสุนัขล่า (hunting dog) เพราะมีคำ dog เป็นคำที่เกิดขึ้นใหม่
 meat มาจาก OE mete เดิมหมายถึงอาหารโดยทั่ว ๆ ไปคือ food ใน King James Bible ยังกล่าวว่า meat and drink = food and drink ปัจจุบันความหมายแคบลงเป็นเพียงอาหารชนิดหนึ่ง "เนื้อ" เท่านั้นเอง

๒. ความหมายเดิมอาจมีความหมายถึงสิ่งที่ดีงาม ปัจจุบันความหมายเป็นไปในทางที่ไม่ดี และในทางตรงข้ามความหมายเดิมอาจเป็นความหมายที่ไม่ดี (Pejoration) หรือ Deterioration แต่ปัจจุบันมีความหมายในทางที่ดีงาม (Amelioration)

ความหมายดีเปลี่ยนไปสู่ความหมายที่ไม่ดี

- knave^{*1} มาจาก OE cnafa เดิมแปลว่า เด็กผู้ชาย (boy) ปัจจุบันความหมายเลวลง เป็นเด็กรับใช้ผู้ชาย = serving boy (คำ knave นี้ อาจเปลี่ยนจากความหมายกว้างมาสู่ความหมายที่แคบลงก็ได้)
- silly มาจาก OE sǣlig เดิมแปลว่า มีความสุข ดี สบาย (happy, blessed) ต่อมามีความหมายว่า สบาย ๆ เรียบง่าย เฉย ๆ (innocent, simple) แต่ปัจจุบันความหมายของคำนี้เป็นไปในทางที่ไม่ดีคือ เชื้อ, เหลวไหล, โง่ (foolish)
- lust มาจาก OE lust เดิมแปลว่า ความต้องการ (desire) ปัจจุบันความหมายเป็นไปในทางที่ไม่ดี คือแปลว่าความต้องการในกามรมณ์ ความ หื่นกระหาย ตัดหา ความทะเยอทะยาน (illicit, or imtemperate sexual desire)
- notorius ในสมัย ME แปลว่ามีชื่อเสียง (well known) ปัจจุบันแปลว่ามีชื่อเสียงในทางที่ไม่ดี
- cunning ในสมัย ME แปลว่ามีความชำนาญชำนาญ ปัจจุบันความหมายแปลในทำนอง "ฉลาดแกมโกง"

^{*1}
ภาษาเยอรมันปัจจุบันใช้ knabe = boy เหมือนภาษาอังกฤษ

ความหมายเดิมไม่เปลี่ยนแปลงมาสู่ความหมายที่ดีขึ้น

knight	มาจาก OE cniht เดิมแปลว่า ผู้รับใช้ (servant) ปัจจุบันแปลว่า "อัศวิน" ซึ่งเป็น loyal servant (ผู้รับใช้ในราชสำนัก)
Earl	มาจาก OE eorl เดิมแปลว่า ผู้ชาย (man) ในสมัยเยอร์แมนิกแปลว่า นักรบ (warrior) ปัจจุบันเป็นยศขุนนางเทียบเท่าเคานท์ (count)
minister	เดิมแปลว่า ผู้รับใช้ (servant) ปัจจุบันแปลว่า รัฐมนตรี
enthusiasm	ในสมัย ENE (ศตวรรษที่ ๑๗) แปลในทำนองความรุนแรง การทำลาย (violence) ปัจจุบันความหมายดีขึ้นเป็น ความกระตือรือร้น เอาใจจดจ่อ ศรัทธาอย่างมาก)
romantic	คำยืมจากภาษาฝรั่งเศส romantique เดิมเคยใช้ในความหมายถึงความป่าเถื่อน ความหยาบคาย (rude, barbarous) ปัจจุบันความหมายดีขึ้นตั้งแต่ศตวรรษที่ ๑๘ ใช้ในความหมาย "หยดย่อย ยั่วชวนใจ"

๓. ความหมายเปลี่ยนไปเพราะเกิดเป็นคำที่ไม่สุภาพห้ามพูด (Taboo) และเกิดคำแทน (Euphemism) ขึ้น

การที่คำ ๆ หนึ่งกลายเป็นคำที่ห้ามพูด และจะต้องหาคำแทนขึ้นก็เพราะคำ ๆ นั้นเป็นคำที่เมื่อใช้แล้วจะทำให้รู้สึกเสระใจ เสียใจ เจ็บปวด หรือฟังแล้วรู้สึกไม่สุภาพ เช่น

died	เป็นคำต้องห้ามคำแทนคือ passed away, go to sleep หรือ บางครั้งมีคำ slang ใช้ในการพูดเรื่องความตาย เช่น "to go for a Burton", "to buy it" หรือ "to hand in your chips"
poor	คำแทนคือ underprivileged

mistress	คำแทนคือ hussy (อีกรูปหนึ่งของ housewife)
defecation	คำแทนคือ lavatory (เดิมคำนี้แปลว่า a place for washing oneself)
<u>toilet</u>	คำแทนคือ ladies' room, ladies', washroom, bathroom, cloakroom, gents (gentlemen), convenience, powder-room, rest room, comfort station, loo ^{*1} เป็นต้น
<u>mortician</u>	คำแทนคือ undertaker
<u>belly</u>	คำแทนคือ tummy
stomach	คำแทนคือ breadbasket
<u>old age people</u>	คำแทนคือ senior citizens ^{*2}
<u>door keeper</u>	คำแทนคือ janitor (มาจาก Janus = the door keeper of heaven) ในสหรัฐอเมริกาบางภาษาถิ่นใช้คำ custodian
<u>garbage</u> n	คำแทนคือ sanitary engineer
rat-catcher	คำแทนคือ extermination engineer

*¹ loo = toilet ใช้เฉพาะในประเทศอังกฤษ

*² คำนี้ใช้ทั่วไปในประเทศอังกฤษ

คำบางคำในบางสมัย เกิดเป็นคำต้องห้าม เพราะถือว่าไม่สุภาพและไม่มีค่าแทน
 เลิกพูดไปแล้ว เช่น ในสมัยของพระนางเจ้าวิคตอเรีย (ศตวรรษที่ ๑๙) คำ leg, limb
 ถือเป็นคำที่ไม่สุภาพอย่างยิ่ง ผู้ชายจะพูดต่อหน้าสุภาพสตรีไม่ได้ แม้แต่ legs ของเปียโนก็ยัง
 ไม่พูดถึง

๔. ความหมายของคำเปลี่ยนไปขึ้นอยู่กับกลุ่มชนที่ใช้

คำศัพท์คำหนึ่งอาจจะใช้ในความหมายอย่างหนึ่งในกลุ่มผู้ใช้กลุ่มหนึ่ง แต่อาจจะ
 มีความหมายอย่างอื่นกับคนกลุ่มอื่น อาทิในสหรัฐอเมริกาและในอังกฤษคำ hall (OE heall)
 จะมีความหมายต่างกัน

Hall-American English จะมีความหมายถึง ทางเดินแคบ ๆ เช่นใน
 โรงแรมที่นำไปสู่ห้องพักต่างๆ

Hall-British English อาจใช้ในความหมายถึง ห้องที่ใช้รับประทานอาหาร
 อาหารได้ หรือหมายถึงหอพัก (dormitory)
 ในอังกฤษบางที่ใช้ hall restaurant ห้อง

Hall-^{อาหารของหอพัก}
 smart อาจมีความหมาย ห้องที่ใหญ่ที่สุดในบ้าน, ปราสาท, ห้องนั่งเล่น
 - อาจแปลว่า เก่งเฉลียวฉลาด (intelligent)
 - หรือแต่งตัวดี (fashionable)

๕. ความหมายของคำเปลี่ยนไปเพราะการเปลี่ยนแปลงทางประสาทสัมผัส (synesthesia)

clear เดิมใช้กับประสาทตา แปลว่าชัดเจน เช่น clear view ปัจจุบัน
 ใช้กับประสาทหูได้ เช่น clear sound

loud เดิมใช้กับประสาทหู เช่น loud noise ปัจจุบันใช้กับประสาทตาได้
 เช่น loud color (สีแจ๊ด)

sweet เดิมใช้กับ"รส" ได้ เช่น sweet milk ปัจจุบันใช้กับประสาทหูได้
 เช่น sweet music

sharp	เดิมใช้กับประสาทสัมผัส เช่น sharp blow ปัจจุบันใช้กับ "รส" ได้ เช่น sharp drink
warm	เดิมใช้กับประสาทสัมผัส เช่น warm welcome ปัจจุบันใช้กับประสาทตาได้ เช่น warm color

๖. ความหมายเปลี่ยนไปแต่ใช้คำศัพท์เดิม เพราะมีความหมายเดิมของคำศัพท์อยู่

(Association of Ideas)

pen	มาจากภาษาละติน penna เดิมแปลว่า ขนนก (feather) และในสมัยก่อนใช้ขนนกเป็นอุปกรณ์ในการเขียน ปัจจุบันถึงแม้จะใช้วัสดุอื่น ๆ ในการเขียนก็ยังคงเรียกว่า pen เหมือนเดิม
paper	มาจากคำ papyrus เป็นต้นกษนิคหนึ่ง โบราณใช้ทำกระดาษ ปัจจุบันความหมายของ paper เปลี่ยนไปเป็นใช้วัสดุอื่น ๆ เช่น ฟาง ไม้ ในการทำกระดาษก็ยังคงเรียก paper เหมือนเดิม
silver	ภาษาคนที่ทำด้วยเงิน เช่น ช้อน, ล้อม ใช้รับประทานอาหาร ปัจจุบันใช้วัสดุอย่างอื่น เช่น อลูมิเนียม, stainless ก็ยังคงเรียก silver ตามเดิม
china	เครื่องเคลือบดินเผา เดิมทำในประเทศจีน ปัจจุบันเรียกเครื่องเคลือบดินเผาที่มาจากประเทศต่าง ๆ ว่า china เหมือนเดิม

๗. ความหมายเปลี่ยนไปเป็นความหมายอื่น แต่ยังคงมีความหมายเดิมอยู่บ้าง

(Transfer of meaning)

คำศัพท์ประเภทนี้จะเป็นคำที่เดิมใช้เกี่ยวกับอวัยวะของร่างกายและคำที่เดิมใช้อธิบายความกว้าง ยาว สูง ฯลฯ (spatial concept) ในปัจจุบันนำมาใช้มีความหมายอย่างอื่น ๆ ในทำนองอุปมาอุปไมย แต่ก็มีความหมายเดิมแฝงอยู่ การเปลี่ยนความหมายทำนองนี้มี ๒ ประเภทคือ

๗.๑ ใช้คำศัพท์นี้ไปใช้ในความหมายอื่นในด้านอุปมาอุปไมย เช่น

<u>eye</u>	เดิม "ตา" ปัจจุบันสามารถใช้ the eye of a needle (รูเข็ม)
<u>foot</u>	เดิม "เท้า" ปัจจุบันสามารถใช้ the foot of a page (ท้ายหน้า) หรือ the foot of a hill (เชิงเขา)
<u>Heart</u>	เดิม "หัวใจ" ปัจจุบันสามารถใช้ the heart of the matter (หัวใจของเรื่อง, ความสำคัญของเรื่อง)
<u>shoulder</u>	เดิม "ไหล่" ปัจจุบันสามารถใช้ the shoulder of the road (or the cliff) - ไหล่, ขอบถนน
	ใช้คำศัพท์นี้อีกหลาย ๆ ความหมาย เรียกว่า เป็นการใช้ในความหมายของการกระจายไปสู่ความหมายอื่น ๆ (radiation) เช่น
hand	"มือ" สามารถนำไปใช้ในความหมาย handwriting, on the other hand, had a hand in the crime หรือ by the same <u>hand</u> เป็นต้น
head	"ศีรษะ" สามารถนำไปใช้ในความหมาย the head of the English department, to lose his <u>head</u> , two <u>heads</u> is better than one, the head of a page, events come to a head (crisis), count heads (individual) เป็นต้น

ภาษาอังกฤษในปัจจุบัน

ปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้พูดกันทั่วไปในโลก นอกจากประเทศอังกฤษแล้ว ยังมีอเมริกาเหนือ ซึ่งได้แก่สหรัฐอเมริกาและแคนาดา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และแอฟริกาใต้ ประเทศเหล่านี้จะใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ อย่างไรก็ตามภาษาอังกฤษได้มีการปรับปรุงให้เป็นแบบแผนมาแล้วในประเทศอังกฤษในตอนปลายภาษาอังกฤษยุคใหม่ตอนต้น ก่อนที่จะมีการอพยพของคนอังกฤษมาสหรัฐอเมริกา หรือก่อนการพบดินแดนใหม่ เช่น ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ แต่ภาษาอังกฤษที่หลังไหลเข้าสู่ดินแดนใหม่ ๆ เช่น สหรัฐอเมริกาในสมัยศตวรรษที่ ๑๗ ก็เป็น

ภาษาอังกฤษจากชนชั้นกลางและชั้นต่ำของอังกฤษ เมื่อมาถึงดินแดนใหม่ก็มีวิวัฒนาการการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นให้เข้ากับสภาวะธรรมชาติ ประเพณี วัฒนธรรม และความเป็นอยู่ของคนที่ใช้ภาษาอังกฤษในดินแดนนั้น ทำให้ภาษาอังกฤษกลายเป็นภาษาถิ่นชนิดต่าง ๆ ซึ่งแต่ละถิ่นก็มีภาษามาตรฐานเป็นของตนเองดังนี้

ภาษาอังกฤษแบบออสเตรเลีย (Australian English)

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษแบบออสเตรเลีย มีลักษณะของภาษาอังกฤษ เป็นลักษณะเฉพาะออสเตรเลีย เอง โดยเฉพาะการออกเสียงสระและพยัญชนะ เช่น เสียง /a/ ในคำ park, lark จะเป็นเสียงที่ใช้ลิ้นส่วนหน้ามากกว่า British English และเสียง /a/ ซึ่งเป็นเสียง mid Central ใน BE ก็จะถูกเปลี่ยนเป็นระดับ High ในภาษาอังกฤษแบบออสเตรเลีย เช่นในคำ first, bird ก็อาจจะ เป็นเสียง /ɪ/ พร้อมทั้งริมฝีปากกลม เป็นเสียง rounded vowel ด้วย

สำหรับเสียง unstress ในพยางค์ ed ในคำ wanted, added หรือพยางค์ es ในคำ washes, bridges นั้นจะออกเสียงเหมือน American English คือจะออกเสียง /əd/, /əz/ ไม่ออกเสียง /ɪ/ เป็น /ɪd/ หรือ /ɪz/ แบบ British English

การเลือกใช้คำศัพท์ก็มีคำศัพท์แบบออสเตรเลียเอง เป็นคำศัพท์ที่เป็นคำยืมจากภาษาชาวเกาะเดิมที่เป็น Non Indo European ก่อนที่ภาษาอังกฤษจะเข้าไป เช่นคำ dingo (สุนัขป่าตัวสีน้ำตาลแดง) billabong (ลำธาร, ลำน้ำที่แห้งขอดแยกออกมาจากแม่น้ำสายใหญ่) และ woomera (ไม้มีตะขอตรงปลายใช้สำหรับขว้างหอก) และคำอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นหลังจากภาษาอังกฤษเข้ามา เช่น outback(เมืองที่อยู่โดดเดี่ยว), tuckerbox (กล่องใส่อาหารสำหรับเดินทาง) stockman (เจ้าของคอกปศุสัตว์, หรือฝูงวัวควาย) และคำศัพท์ดั้งเดิมที่นำมาใช้ในความหมายใหม่ ๆ เช่น wattle (ต้นไม้ในออสเตรเลีย ดอกสีเหลือง ก้านใช้ขัดตะหรือทำหลังคา), paddock (คอก) เป็นต้น และคำศัพท์อื่น ๆ ที่ได้รับ

อิทธิพลจากภาษาอังกฤษด้วย เช่น boomerang และ kangaroo แต่ปัจจุบันภาษาอังกฤษแบบออสเตรเลียก็ได้รับอิทธิพลจากภาษาอังกฤษแบบอเมริกันมากเหมือนกัน

ภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน (American English) และภาษาอังกฤษแบบอังกฤษ (British English)

ตั้งแต่ชาวอังกฤษเข้ามาตั้งรกรากในสหรัฐอเมริกาในศตวรรษที่ ๑๗ ภาษาอังกฤษแบบอเมริกันและแบบอังกฤษก็เริ่มแตกต่างกันตั้งแต่นั้นมา แต่ความแตกต่างนี้ยังไม่มากพอที่จะแยกจากกันเป็นคนละภาษา แต่ก็มีลักษณะพิเศษที่แตกต่างกันทั้งในด้านการออกเสียง คำศัพท์ และระบบไวยากรณ์

ความแตกต่างเรื่องการออกเสียง

ที่เห็นได้ชัดเจนในเรื่องการออกเสียงสระคือการออกเสียง /æ/ ของคนอเมริกันส่วนใหญ่ (ยกเว้นทางนิวอิงแลนด์ตะวันออกและภาคใต้) ในคำ fast, bath และ half ที่คนอังกฤษ (ยกเว้น Scottish และภาคเหนือบางแห่ง) จะออกเสียง broad a /a/ นอกจากนี้คนอเมริกันกลุ่มเดียวกันนี้ซึ่งเป็นกลุ่มใหญ่จะออกเสียง /a/ ในคำ cot, bomb และ pot ในขณะที่คนอังกฤษออกเสียง /ɔ/ และในพยางค์ที่เป็นเสียงสระเบาในคำ wanted, washes คนอเมริกันจะออกเสียง /ə/ ในขณะที่คนอังกฤษออกเสียง /I/

นอกจากสระแล้ว คนอเมริกันยังนิยมออกเสียงพยัญชนะ /r/ ในตำแหน่งหลังสระ เช่น bar, bird, third ในขณะที่คนอังกฤษจะไม่ออกเสียง /r/ ยกเว้น, เมื่อมีคำอื่นที่ขึ้นต้นด้วยเสียงสระตามมาจะออก linking r ด้วย เช่น bar and restaurant, far away เป็นต้น

ในเรื่องระบบการลงเสียงเน้นหนัก (stress) ก็เช่นเดียวกัน ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษจะมีความแตกต่างกับแบบอเมริกันในระบบการลงเสียงเน้นหนักในคำที่ลงท้าย

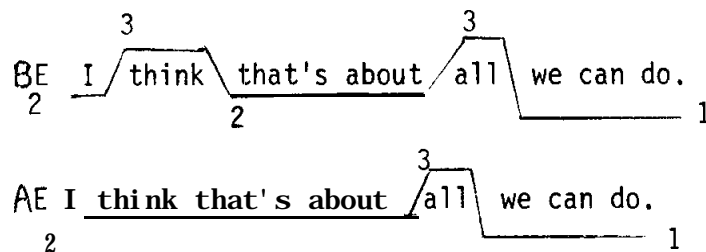
ด้วย ary, ory และ ery เช่น laboratory, lavatory, secretary, military, dictionary และ illinery ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษจะใส่ primary stress แห่งเดียว (มักจะเป็นพยางค์แรก) นอกนั้นจะเป็น unstressed แต่ภาษาอังกฤษแบบอเมริกันจะใส่เสียงเน้นหนักที่ ๒ (secondary strers) หรือที่ ๓ (tertiary stress) บนพยางค์ที่ ๓ ด้วย เช่น

แบบอังกฤษ secretary

แบบอเมริกัน sécretàry หรือ secretdry

นอกจากนี้ ยังมีการลงเสียง เน้นหนักแตกต่างกันในคำบางคำ เช่น ในคำ quinine AE /kwáɪnain/ BE /kwɪnɪn/ คำ garage AE /gəráʒ/ BE /gə'riːʒ/ หรือคำ laboratory AE /lábərətɹɪ/ BE /ləbərətɹɪ/

ในเรื่องของทำนองเสียง ภาษาอังกฤษแบบอเมริกันจะมีเสียง pitch เป็น pitch ๒ (normal sound) โดยตลอดและจะเน้นด้วยการใส่ pitch ๓ (เสียงสูงระดับ ๓) บนคำที่ต้องการจะเน้น แต่ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษจะเน้นด้วยเสียงสูงระดับ ๓ หลายคำใน ๑ ประโยค เช่น

การเลือกใช้คำศัพท์และการสะกดคำ

การเลือกใช้คำศัพท์ที่ต่างกันแต่มีความหมายในทำนองเดียวกันเป็นความแตกต่างที่มีมากที่สุดระหว่างภาษาอังกฤษแบบอังกฤษและแบบอเมริกันที่เป็นดังนี้เพราะสภาพภูมิประเทศของสหรัฐอเมริกาเองแตกต่างไปจากประเทศอังกฤษและเป็นเพราะอเมริกาเป็น melting pot เพราะมีชนหลายชาติหลายภาษาเข้ามาอาศัยอยู่ในสหรัฐอเมริกา

ภาษาอังกฤษในสหรัฐจึงได้รับอิทธิพลเรื่องคำศัพท์จากภาษาต่างประเทศมาก โดยเฉพาะ
เฉพาะฝรั่งเศส เยอรมัน สเปน ดัช แม้กระทั่งภาษาของเจ้าของถิ่นเดิมคืออเมริกันอินเดียน
รวมทั้งภาษาอิตาเลียน จีน เป็นต้น

คำยืมจากภาษาต่างประเทศของภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน เช่น

skunk	(อินเดียนแดง) ตัวเหม็น
chipmunk	(อินเดียนแดง) กระรอก, กระแต
squash	(อินเดียนแดง) น้ำเต้า
stampede	(สเปน) การแตกตื่นของวัวควาย
cockroach	(สเปน) แมลงสาบ
banquette	(ฝรั่งเศส) ทางเท้า
pumpkin	(ฝรั่งเศส) ฟักทอง
cookie	(ดัช) ขนมคุกกี
pit	(ดัช) เมล็ดผลไม้
semester	(เยอรมัน) ภาคการศึกษา
seminar	(เยอรมัน) สัมมนา
pizza	(อิตาเลียน) พิซซ่า

คำศัพท์ที่ AE และ BE เลือกใช้ไม่เหมือนกันแต่มีความหมายทำนองเดียวกัน

มีคำศัพท์หลาย ๆ คำที่ใช้ในอังกฤษปัจจุบันมีความแตกต่างกับคำที่ใช้ในสหรัฐ
อเมริกาทั้ง ๆ ที่ใช้ในความหมายเดียวกัน เช่น

<u>British English</u>	<u>American English</u>
car	auto
carawan	trailer
chips	french fries
coach	bus

<u>British English</u>	<u>American English</u>
flat	apartment
ground floor	first floor
holidays	vacation
lorry	truck
pavement	sidewalk
petrol	gasoline
motorway	parkway, freeway, turnpike, expressway
railway	railroad
staff	faculty
term	semester
trousers	pants
underground	subway
waistcoat	vest

ความแตกต่างเรื่องการสะกดคำ

ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษมีความแตกต่างกับภาษาอังกฤษแบบอเมริกันในระบบการสะกดคำ ดังนี้

๑. คำที่ BE สะกด -our เช่น neighbour, humour, labour, colour จะสะกด or ในภาษา AE คือ neighbor, humor, labor และ color ตามลำดับ

๒. คำกริยาและคำนามที่ BE สะกด -ise หรือ -sation เช่น civilise, organise, italicise, realise, civilization, organization AE จะสะกดด้วย -ize หรือ -zation คือ civilize, organize, italicize และ realize, civilization, organization ตามลำดับ

๓. คำที่ BE สะกด -tre เช่น centre, theatre, sceptre (คทา)
AE จะสะกด ter คือ center, theater และ scepter

d. คำที่ BE สะกด -logue เช่น catalogue, dialogue AE จะสะกด
-log คือ catalog, dialog

๕. คำกริยาที่ลงท้ายด้วย -l เช่น travel, cancel, หรือคำนาม jewel
เมื่อมีการเติมปัจจัยที่ทำหน้าที่ทางไวยากรณ์ BE จะเติม 1 อีก ๑ ตัว เป็น -ll ก่อนเติม
ปัจจัยดังนี้ travelling, traveller, cancelling, cancellation, jeweller,
jewellery แต่ AE จะยังคงสะกด 1 รูปเดียว คือ traveler, jewelry เป็นต้น

นอกจากความแตกต่าง เรื่องการสะกดคำตามระบบที่กล่าวมาแล้ว ยังมีความ
แตกต่างในการสะกดคำบางคำ เช่น BE tyre AE tire , BE goal AE jail,
BE ketchup AE catsup, catchup หรือ ketchup, BE phial (ขวดแก้วหรือขวด
ยาเล็ก ๆ) AE vial หรือ BE orogramme AE program เป็นต้น

ความแตกต่างเรื่องระบบไวยากรณ์

ความแตกต่างเรื่องไวยากรณ์และระบบประโยคระหว่างภาษาอังกฤษแบบอังกฤษ
และแบบอเมริกัน นับว่ามีน้อยมาก เมื่อเทียบกับเรื่องการใช้คำศัพท์และระบบการออกเสียง
แต่อย่างไรก็ตามลักษณะการใช้ประโยคและระบบไวยากรณ์บางอย่าง ทำให้ผู้ฟังสามารถตัดสินใจ
ว่าประโยคแบบใดเป็นแบบอังกฤษหรือแบบอเมริกัน ดังนี้

๑. การใช้ Do you have.....แบบอเมริกันและ Have you got แบบ
อังกฤษ ถามการมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งในขณะนั้น เช่น

BE Have you got a dollar?

AE Do you have a dollar?

BE จะใช้ Do you have เหมือนกัน แต่จะใช้ตามการมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นประจำ
เช่น Do you have dances in your village?

๒. รูป verb to get เมื่อเป็น past participle ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษจะใช้รูปเดียวคือ got แต่แบบอเมริกันใช้ทั้ง got และ gotten ขึ้นอยู่กับความหมายในประโยค ดังนี้

10.9 ถ้าใช้ have got (present perfect) AE จะมีความหมาย have (มี) เช่น I have got some money, I have got a child I have got a job

๒.๒ have gotten จะมีความหมาย have acquired, have become เช่น I have gotten to take the exam, I've gotten several replies,

BE จะใช้ have got รูปเดียวไม่ว่าจะมีความหมาย to have หรือ to acquire

๓. การใช้คำสรรพนาม one เมื่อใช้เป็นบุรุษสรรพนามที่ไม่เฉพาะเจาะจงว่าใคร AE จะใช้ one เมื่อเริ่มพูด แต่จะเปลี่ยนเป็น he เมื่อกล่าวในประโยคต่อ ๆ ไป เช่น

AE If one loses his temper, he should apologize.

BE If one loses his temper, one should apologize.

๔. AE จะใช้ collective noun เป็นเอกพจน์แต่ BE จะมองเป็นพหูพจน์เสมอ เช่น

AE The government is considering the matter themselves.

BE The government are considering the matter themselves,

๕. การใช้คำกริยาพิเศษบางคำ เช่น only และ scarcely AE จะวางขยายไว้หลังคำกริยาและ BE จะวางขยายไว้หน้าคำกริยา

AE We had only ten minutes left.

BE We only had ten minutes left.

๖. การใช้คำบุพบท เช่น

๖.๑ AE He lives on Oxford Street.

BE He lives in Oxford Street.

๖.๒ AE They caters to him

BE They caters for him

๖.๓ AE She always talks with me about the project.

BE She always talks to me about the project.

ความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษแบบอังกฤษ และแบบอเมริกัน เป็นความแตกต่างในรายละเอียดเล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่นับว่าเป็นความแตกต่างอย่างมากเมื่อเทียบกับระบบไวยากรณ์และโครงสร้างประโยคทั้งหมด

คำถามท้ายบท

จงตอบคำถามต่อไปนี้ (เฉลยคำตอบหน้า ๒๖๙)

British EnglishAmerican Englishการเลือกใช้คำ

1.	coach	_____
2.	flat	_____
3.	trousers	_____
4.	underground	_____
5.	lorry	_____
6.	petrol	_____
7.	term	_____

การสะกด

8.	humor	_____
9.	organise	_____
10.	theatre	_____
11.	dialog	_____
12.	traveller	_____
13.	programme	_____

British EnglishAmerican Englishการออกเสียง

14.	wanted	/ /	/ / /
15.	path	/a/	/ / /
16.	stop	/ɔ/	/ / /
17.	garage	/j/	/ / /
18.	bar	/ba/	/ / /

จงฝึกหัดตอบคำถามต่อไปนี้ (ไม่มีเฉลยคำตอบ)

๑. จงอธิบายและยกตัวอย่างให้เห็นว่า ภาษาอังกฤษปัจจุบันมีการใช้อุปสรรค (prefix) และปัจจัย (suffix) ที่มีวิวัฒนาการมาจาก OE
 ๒. ภาษาอังกฤษในสมัย OE และ ME ได้รับอิทธิพลจากภาษาต่างประเทศที่สำคัญได้แก่ อิทธิพลของภาษาใดบ้าง จงยกตัวอย่างแต่พอสังเขป
 ๓. จงอธิบายและยกตัวอย่างการเปลี่ยนแปลงความหมายของคำแบบ Generalization and Specialization
 ๔. จงอธิบายและยกตัวอย่างการเปลี่ยนแปลงความหมายของคำศัพท์แบบ Transfer of meaning
 ๕. จงอธิบายความแตกต่างของภาษาอังกฤษปัจจุบันแบบ British English และ American English ในเรื่องการออกเสียงสระ
- b. ภาษาอังกฤษแบบ British English มีความแตกต่างจาก American English ในหัวข้อต่อไปนี้อย่างไร
๑. การตั้งคำถามด้วย verb to have
 ๒. รูป past participle ของ verb to get
 ๓. Agreement ของคำกริยากับสมุหนาม (collective noun)

เฉลยคำตอบ

บทที่ ๒

1.

1. Hellenic	2. Italic
3. Celtic	4. Hittite
5. Tocharian	6. Balto-Slavic
7. Indo-Iranian	

2.

1. West Germanic	2. North Germanic
3. West Germanic	4. North Germanic
5. West Germanic	

3.

1. Indo-Iranian	2. Hellenic
3. Balto-Slavic	4. Celtic
5. Germanic	6. Balto-Slavic

4. ภาษา Germanic แบ่งออกเป็น ๓ กลุ่มใหญ่ คือ

1. West Germanic ได้แก่ภาษาอังกฤษ, Frisian, German และ Dutch เป็นต้น
 2. East Germanic ภาษาที่สำคัญคือภาษา Gothic ซึ่งเป็นภาษาของพวกกอท ปัจจุบันได้สูญหายไปเกือบหมด ที่พอจะหาได้บ้างก็เป็นชื่อเฉพาะในคัมภีร์เท่านั้น
 3. North Germanic เป็นภาษาของผู้คนแถบสแกนดิเนเวีย ซึ่งได้แก่ภาษา Danish, Swedish, Norwegian และ Icelandic
- ภาษาทั้ง ๓ กลุ่มนี้ นับว่ามีความคล้ายคลึงกับภาษาอังกฤษมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ เพราะแต่ละภาษาก็เป็นภาษาในกลุ่มเยอรมนิกเช่นเดียวกัน

เฉลยคำตอบ

บทที่ ๓

๑. ภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็น ๓ ยุค คือ
 ๑. Old English ค.ศ. ๔๔๙-๑๑๐๐
 ๒. Middle English ค.ศ. ๑๑๐๐-๑๕๐๐
 ๓. Early Modern English ค.ศ. ๑๕๐๐-๑๘๐๐

๒. ในสมัย OE ภาษาถิ่นแบ่งออกเป็น ๔ ถิ่น คือ
 ๑. ตั้งแต่แม่น้ำฮัมเบอร์ไปทางเหนือจนจรดที่ราบสก๊อต เป็นภาษาถิ่นที่เรียกว่า Northumbrian dialect
 ๒. ใต้แม่น้ำฮัมเบอร์ลงมาทางใต้จนจรดแม่น้ำเทมส์เรียกว่า Mercian dialect
 ๓. ใต้แม่น้ำเทมส์ทางภาคตะวันตกจนจรดใต้สุดคือภาษา West Saxson dialect ที่ใช้เป็นแบบอย่างของ Old English เนื่องจากวรรณคดีต่าง ๆ ในสมัย OE ถูกบันทึกไว้ด้วยภาษา West Saxson มากที่สุด
 ๔. ใต้แม่น้ำเทมส์ทางภาคตะวันตกได้แก่ภาษา Kentish dialect

เฉลยคำตอบ

บทที่ ๔

๑.

๑. /ʒ/

๒. /z/

๓. /v/

๔. /θ/

๕. /ēə/

๖. /æə/

๗. /ð/

๘. /j/

๙. /y/

๑๐. /ʒ/

๒.

๑. /ç/

๒. /ɔ̄/

๓. /ō/

๔. /ū/

๕. /vɔ̄/

๖. /a/

๗. /ɔ̄/

๘. /ē/

๙. /ā/

๑๐. /ʌ/

๓.

๑. /ē/ สะกด knee

๑๐. /ē/ สะกด sheep

๓. /a/ สะกด hard

๔. /eɪ/ สะกด seven

เฉลยคำตอบ

บทที่ ๖

1. bus	2. apartment
3. pants	4. subway
5. truck	6. gasoline
7. semester	8. humor
9. organize	10. theater
11. dialogue	12. traveler
13. program	14. /a/
15. /æ/	16. /a/
17. /z/	18. /bɑ̃/